

"Mijn vader, hij was rechtvaardigheid.
"Hij had den zwaren last op zich geladen,
"een eerlijk mens te zijn
"in woord en daad.

(Marnix Gijzen)

DANKBAAR AANDENKEN AAN
DE HEER

Lucien LABIAU

echtgenoot van Mevrouw

Emma SADONES

Weerstander 1940-1945
Oorlogsvrijwilliger 1944-1945
Zaakvoerder van de firma's
N. V. L. K. B. en B. V. B. A. LABIAU

Geboren te Nederbrakel op 24 september 1926.
en schielijk overleden te Brakel op 9 oktober 1987,
gezalfd met de H. Olie.

Enkele dagen geleden beleefde Lucien zijn laatste verjaardag. Geen van zijn vele kameraden had zich kunnen inbeelden dat hij vandaag niet meer tot de vertrouwde vriendenkring zou behoren. Amper 61 jaar geworden is hij heel onverwacht voor goed van ons heengegaan. Voor zijn diepbeproefde familie en mederouwend personeel is dat plotseling vaarwel een pijnlijk te verwerken schok. Maar ook zijn medeburgers en talrijke sympathisanten ontvingen met grote verslagenheid het droevige nieuws van zijn overlijden.

Lucien Labiau zal in onze herinnering voortleven als een moedig man die bekend stond om zijn sociale bekommernis en menslievendheid. Soms wat onstuimig van nature, kon hij intens genieten van een wonderig landschap en een golvende zee. Jacht en visvangst waren trouwens de geliefkoosde bezigheden in zijn weinig vrije tijd. Maar de levenslust die hem eigen was, betekende voor de afgestorvene gelijktijdig een stimulans om de levenssituatie van zijn medemens te verbeteren. Het leek soms alsof hij anderen kunnen helpen als een aangenaam tijd-

verdrijf ervaarde. Zowel in oorlogs- als vreedstijd. Op nog jeugdige leeftijd als oorlogsvrijwilliger en weerstander. In de bloei van zijn leven als gewezen gemeenteraadslid en vooral als zaakvoerder die de tewerkstelling van zijn personeel ten zeerste behartigde. Om het welwillend begrip en de buitengewone mildheid die hem kenmerken, bleef hij niet enkel door zijn werknemers maar evenzeer door zijn medeburgers hoog gewaardeerd.

Lucien typeerde zich als een werkgever die zich steeds scherp weerde en nooit versaaide. Zelfs in harde tijden voor het bedrijfsleven, durfde hij — mede dankzij een telkens hernieuwde inzet — rotsvast geloven in een hoopvoller toekomst. Het zal daarom wel een bijzondere wens van de overledene zijn geweest, dat zijn dochter Carla en zoon Yvan het alom gekende bedrijf Labiau nog vele jaren bloeiend in stand kunnen houden. Ook en niet in het minst om aldus verder bij te dragen tot werkgelegenheid in eigen streek.

"*Dröfenis is gegaan en 't hart zal niet meer vragen.*

"*Alle herinnering gaat stilaan henen.*

"*Al wat het leven gaf is weer verdwenen,*

"*en alle kracht gaat henen met de dagen.*

(Werumeus Buning)

Ons levenslied is kort en broos. Niettemin blijven wij Lucien dankbaar herinneren. Allen die het voorrecht hadden hem van nabij te kennen, zullen hem pas ten volle waarderen nu ze hem moeten missen. Vandaar dat zovele goede vrienden met warme sympathie meevoelen met zijn echtgenote Emma en zijn kinderen, alsook met zijn lieve kleinkinderen Kristof en Dimitri.

Moge het voor zijn geliefde familie in deze treurige dagen een troost zijn dat een groot aantal medeburgers hun oprecht rouwbeklag zijn komen betuigen en innig hebben willen meeleven.

Vriend Lucien die ons zo dierbaar was, wij zeggen U bedroefd vaarwel maar laten U in ons hart verder leven.

Moge U de eeuwige rust genieten!

A.F.

De families LABIAU, VION, SADONES en MEERSCHAUT

danken U voor de blijken van deelneming in hun rouw.

Nam is op donderdag 29 oktober om 19 uur in de dekenale kerk Sint-Pieter te Brakel.